

nogen Sejr for Landstinget. Det var først i sidste og yderste Øjeblik, efter at man havde set, at det var en ufravigelig Betingelse for at opnaa Retsreformen, at man fra Landstingets Side, fra Ordførers Side, har givet Afkald paa det, som tidligere var Landstingets Standpunkt: at der kun maatte være eet Medlem i Nævnet, som hidrørte fra Valg, de andre skulde repræsentere Statsmyndigheden.

Det skal staa fast, og det har det ærede Medlem ikke kunnet rokke ved, at hvis han fremdeles vil hæfte Navnet Overklassenævn paa disse Nævninger, maa han benytte det samme ikke blot om Englands, men ogsaa om Amerikas og Frankrigs Nævninger. Og dette er jo i sig selv noget saa taabeligt og latterligt for Folk, som vide, hvordan Lovgivningen og Tilstandene ere i Frankrig og Amerika, at derved falder i Virkeligheden Grundlaget for det ærede Medlems Argumentation bort. Det kan ikke hjælpe, at han nævner andre Lande, hvor man har Nævninger vedtagne ved Valg, hvad der sker i Svejts, thi der er altsaa fuldt demokratiske Lande, hvor man ikke udtager Nævninger paa en mere folkelig Maade eller mere i Overensstemmelse med det ærede Medlems Ønske, end vi gøre her efter dette Forslag. Det er i det hele taget en Taabelighed at tro, at ved Bedømmelsen af en Forbrydelse, af hvorvidt en Misgerning er begaaet og skal straffes, kommer det an paa, om Manden er Husmand eller Gaardmand, eller om han er Arbejder eller næringsdrivende Borger. Der kan være store Modsætninger mellem Opfattelsen hos Jurister, som leve mere i Lovens Verden end i den virkelige, og Opfattelsen hos Lægsmænd, men med Hensyn til almindelige borgerlige Forbrydelser vil der ikke være nogen stor Kløft mellem de forskellige Lægsmænds Opfattelse. Og Talen om Nævninger som en Slags Arbejdsgiverdomstol er ganske taabelig. Skulde det ramme, maatte det ogsaa ramme amerikanske, engelske og franske Nævninger, og der er ingen med Kendskab til Forholdene i disse Lande, der vil hæfte det Navn paa dem.

Naar det ærede Medlem taler om Retsvildfarelser under det nuværende System, saa er det rigtigt. Men Ulykken er, at Justitsvildfarelser ville finde Sted under

alle Systemer. Det maa anerkendes, at det ærede Medlems Blad har fremdraget enkelte Fejltagelser, men læg Mærke til, at Sager som disse med de to Tjenestepiger ere dog kun Smaaating mod de Fejltagelser, de Retsvildfarelser, man hører om fra andre Lande.

At Forliget eller Overenskomsten om Retsreformen her er bleven sluttet med det gamle Højre og ikke med de frikonservative, har Justitsministeren allerede forklaret ved at henvise til, at det var det gamle Højre, der var mest interesseret i at faa Retsreformen. Og det hænger atter sammen med, at som den ledende Jurist, som den ledende Mand der, staaar den første kongevalgte Landstingsmand (Goos). Men denne Mand er jo vel Højremand og har altsaa været konservativ paa det politiske Omraade, men paa saare mange andre Omraader repræsenterer han i høj Grad Frisindet. Han har i Virkeligheden lært et helt Slægtled af Jurister her i dette Land radikale Synspunkter paa det sociale Omraade, og jeg tvivler ikke om, at han endnu i det væsentlige holder fast ved disse Synspunkter.

Den højtærede Justitsminister forudsatte, at det, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) vilde, var Nævninger, der vare partiske, og Nævninger, der vare Klassensævninger, Repræsentanter for Klasser. Jeg vægrer mig ved at tro dette, men hvis det ikke er Meningen, har det ærede Medlem ingen Grund til at kritisere de Betragtninger, jeg fremførte, om, at det gælder om at tilvejebringe Ligevægt. Han sagde, at det behøvede vi ikke, hvis vi havde den socialistiske Stat. Men det ærede Medlem har jo ikke fremsat noget Forslag om Indførelse af den socialistiske Stat, for det ærede Medlem er jo ikke Fantast. Men hvad skulle de Narrestreger da til at sige til Regeringspartiet, at vi skulde blive Socialdemokrater . . .

Formanden: Det ærede Medlem brugte et Udtryk, som ikke er tilstedeligt.

Ordføreren (Sveistrup): Ja, jeg skal gerne modificere det: Hvad skulle disse spøgende Bemærkninger til om, at vi skulde blive Socialdemokrater! Det ærede Medlem vil jo se, at Kendsgerningen er